ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานเอกชนใน

จังหวัดภูเก็ต

ผู้เขียน

นางสาวพิชามญูชุ์ ไพรพฤกษลักษณ์

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.วัชรี พฤกษิกานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.คร. วีนัส ฤาชัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรม และรูปแบบการออม และ ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการใช้ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคสมการถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise

ผลการศึกษาด้านสถานะทั่วไปของพนักงาน ภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต พบว่าพนักงาน ภาคเอกชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปีมีสถานภาพโสดระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 15,176 บาทต่อเดือน รายได้เสริมเฉลี่ย 1,600 บาทต่อ เดือน มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน ส่วนใหญ่ไม่มีผู้พึ่งพิง(บุคคลที่ต้องเลี้ยงดู)

ด้านพฤติกรรมการใช้จ่าย ภาระหนี้สินและการออม พบว่าพนักงานมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ที่
11,350 บาทต่อเดือน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายค้านอาหารมากที่สุดมีจำนวน 400 คน คิดเป็น
ร้อยละ 100 พนักงานมีสัดส่วนการเป็นหนี้ร้อยละ 66 โดยพนักงานที่ประกอบอาชีพใน สาขา
อาชีพบริการค้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจมีสัดส่วนการเป็นหนี้มากที่สุดถึง
ร้อยละ 75.3 พนักงานทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายค้านภาระหนี้สินที่ต้องผ่อนชำระเฉลี่ย 4,352 บาทต่อ
เดือน มีภาระหนี้สินรวมเฉลี่ยอยู่ที่ 200,037 บาท โดยมีวัตถุประสงค์ของการเป็นหนี้ส่วนใหญ่คือ
เพื่อเช่าซื้อยานพาหนะมีอยู่ร้อยละ 42.1 ซึ่งเป็นพนักงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอยู่ในสาขาอาชีพ
บริการค้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจมีร้อยละ 41.8 โดยร้อยละ 81 ของ
พนักงานทั้งหมดเป็นพนักงานที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอยู่ในสาขาอาชีพโรงแรมและ

ภัตตาการ มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 2,397 บาทต่อเดือน มีระยะเวลาการออมมากที่สุดอยู่ในช่วง 1-3 ปี กิดเป็นร้อยละ 45.7 โดยรูปแบบการออมส่วนใหญ่เลือกการออมรูปแบบฝากเงินไว้กับธนาคาร มากประเภทออมทรัพย์มากที่สุดมีจำนวน 236 คน กิดเป็นร้อยละ 72.8 โดยสาขาอาชีพการ ก่อสร้างมีสัดส่วนการออมในประเภทนี้มากที่สุดมีร้อยละ 97.4 รองลงมาคือออมในรูปแบบ สินทรัพย์ประเภทเงินสดมีร้อยละ 64.5 ส่วนสาเหตุที่ไม่มีการออมส่วนใหญ่คือมีภาระค่าใช้จ่าย ด้านอุปโภคบริโภคในครอบครัวสูงซึ่งมีอยู่ร้อยละ 51.3 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมส่วน ใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อ ออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน มากที่สุด กิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้หลังเกษียณมีร้อยละ 52.8

ปัจจัยที่มีผลต่อการการออมของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 5% พบว่ามี 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศ ระดับรายได้ ภาระหนี้สิน และพนักงานภาคเอกชนของนิติบุคคลสาขาโรงแรมและ ภัตตาคาร ที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตอย่าง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 5% ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการออมมากที่สุดคือระดับรายได้โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.436 โดยมีค่าประมาณการเงินออมเฉลี่ยกรณีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายประกอบอาชีพอยู่ใน สาขาโรงแรมและภัตตาคารเท่ากับ 1,134.482 บาท ต่อเดือน กรณีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงประกอบอาชีพอยู่ใน สาขาโรงแรมและภัตตาคาร เท่ากับ 2,918.15 บาทต่อเดือน กรณีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายประกอบอาชีพอยู่ใน สาขาการ ก่อสร้างเท่ากับ 843.169 บาทบาทต่อเดือน กรณีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงประกอบอาชีพอยู่ ในสาขาการก่อสร้างเท่ากับ 1,545.309 บาทต่อเดือน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

ฉ

Independent Study Title

Factors Affecting the Saving of Private

Employees in Phuket Province

Author

Miss Pichamon Priprueksalak

Degree

Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Watcharee Prugsiganont Advisor

Assoc. Prof. Dr. Venus Rauechai Co-advisor

Abstract

This study aims to study the saving behaviors and patterns and the factors affecting the savings of private employees in Phuket province. Primary data were acquired by distributing questionnaires to 400 samples. Stepwise multiple regression analysis was used to analyze the data.

The result regarding general status of the private employees in Phuket province showed that most of the samples were single females of aged between 21 – 30 years old and possessed bachelor's degree. Their average income was 15,176 Thai Baht/month with an extra income of 1,600 Thai Baht/month. They lived with 4 family members without any direct independents on them.

Regarding the behaviors of consumption, debt and savings, it was discovered that average expenses were at 11,350 Thai Baht/month, most of which were for food as indicated by 100% of the samples from the total of 400 samples. 66% of the employees were in debt. The employees in real estate businesses, leasing businesses and service businesses were found to be in debt for 75.3%. The average amount of debt to be paid by installments was at 4,352 Thai Baht/month, and the average total debt was 200,037 Thai Baht. The purpose of being in debt as indicated by most employees, which were 42.1% of the total samples, was to buy a vehicle. These employees were in real estate businesses. 41.8% of them were in leasing businesses, and service

businesses. 81% of the employees, most of them were in hotel and restaurant businesses, had been saving money. Their average savings were at 2,397 Thai Baht/month. Their period of savings was between 1 – 3 years as indicated by most employees which were 45.7% of the employees. Pattern of savings of most employees, which included 236 samples or 72.8% of them employees, were bank savings accounts. 97.4% of the employees in construction businesses were found to save their money in this pattern the most. Second, 64.5% of the employees saved their money in the form of cash. The reason for not saving the money for most employees was because they had high consumption expenses in family, as indicated by 51.3% of the samples. The reasons for saving the money for the samples who had savings were mostly for emergency, as shown by 75.6% of the samples. Followed by retirement, as suggested by 52.8% of the samples.

Factors affecting the savings of the employees were 5% statistical significant. It was found that four factors, which were level of income, debt, and the private employees of juristic persons of hotels and restaurants, could explain the change of the savings of the private employees in Phuket province with 5% of statistical significance. The factor mostly affecting the savings was the level of income with a standard regression coefficient value of 0.436. The average savings were as the follow. Example one, male samples working for hotels and restaurants had average savings at 1,134.482 Thai Baht/month. Example two, female samples working for hotels and restaurants had average savings at 2,918.15 Thai Baht/month. Example three, male samples working for construction projects had average savings at 843.169 Thai Baht/month. Lastly, example four, female samples working for construction projects had average savings at 1,545.309 Thai Baht/month.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved